

Π Ε Δ Α - PEDANII

ΚΙΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΙ-

δὲ ἀνοχάρειν πάλιν δευραπείας

τῶν ὑπὸ ἰοβόλων δεδημιωμένων

5 Βίβλιον ὀνόματι.

Τίς κοινὴ τῶν ἰοβόλων δε-
ραπεία. Κεφ. α.DIOSCORIDIS A-
nazarbei De curatione ab
animalib⁹ venenatis morfo-
rum, LIBER VIII.Cōmunis curatio in omnes
ictus virulētos. Cap. I

10 **Π**ΡΟΣ πᾶσαν πλη-
ρὴν ἰοβόλου ἀρμύραν
ἢ διὰ τοῦ σώματος
ἀρμύρας. δεῖ δὲ
μη ἀσπτον εἶναι τὸν ἐκλυζέντα,
ἀλλὰ καὶ εἰληφέναι βρωτῶν, καὶ δια-
κλύσει οἶνον ἐπὶ τὰ καὶ βράχ-
25 **π**ι ἐν τῷ σώματι ἑλάνε κατέχων,
ἢ τὸ καὶ ἐκλυζέτω ἐπιτελείτω, καὶ
αὐτὸς δὲ ὁ τόπος σπύγγῳ πυρι-
δῶ, ἐπειτα δὲ ἐγκαταρραζέτω·
βαδυντέρας δὲ ἐμβαλὼν τὰς ἀ-
μυγὰς πρὸς στήθεα, ὅπως καὶ ὑλιν
ἐν βράδοις ἀναλαμβάνει. καὶ περὶ
30 **σ**πάρκισμός δὲ καὶ ἐκτομὴ, πλου-
σιώτερον κατὰ γαστρίαν βοηδοῦσιν·
ἰδία γὰρ ἐστὶ αὐτῶν τὰ χηρσιμύον-
τα γίνεται. ἐν μὲν ὅπῃ αἵρεται ὁ
ἰὸς ἐκ τοῦ τύπου. δευτέρον δὲ ὅπ-
35 **π**ι αἷματι συνεκκρίνεται πολ-
λὸν καὶ ἀρόρον τὸ φθασάν ἐσω
πάρειθεῖν. εἰ δὲ ὁ τόπος καὶ περὶ
σπάρκισμὸν οὐ πρὸς δέχεται, συ-
κίας καὶ πρὸς βάλανον καὶ φλο-
γῶν πλείονος. πάλιν δὲ χαμσέας ἐ-
πὶ τὸ λυσιπρόσθιον πρὸς ἑξήκοντα μέτρα
εἰ δ'

ΑDuersus quidem
omnem animalis
ictū, quod vene-
nū vibrat, oris su-
ctio conuenit. Sugentem verd
oportet ieiunum non esse, sed
& cibum sumpsisse, & vino os
abluisse: postea exiguum olei in
ore continens plagam exugat.
Locus ipse spongia fouendus,
deinde scarificandus: sed vlcu-
scula altius imprimere expedit,
quo virosa materies profundo
euocetur. Circinatio autē car-
nis, & sectio, scarificatione lo-
gè potentius opitulatur: nāq;
ab iis duo peculiaris praesidia
funt. Vnum, quod virus è loco
tollitur. Alterum, quod eius vene-
ni pars quā ad interiora grassat,
cū multo copiosior; sanguine
excernit. Quod si locus sectio-
nem non admittat, cucurbitu-
la cum largiori flāma adfigēde
funt. Sed iam de vltione suprà in
rabioforū morfu differuimus.
X ij Si verò

Si verò ista pars, vtpote extrema, eam sectionem commodè non respuat, præsertim in omnibus serpentiū ictibus, vt aspidis, cerasæ, similibusq; proculdubio amputanda est. Conuenientiora suprâ dictis auxilia sunt, quæ epithemata vocant. Imponatur fermentitiis cinis, aut ficulnus, cum lixiuiio stillatio subactus, garo, & acris falsameto: potri, cepæ, & allia modo minutissimè cōtrita illinuntur, modo cremata vulneribus iniiciuntur. Quinetiam dissecti gallinarum pulli, cum maximè tepent, percussio loco applicetur. Nec desunt qui hisce tantquam discordia quadā naturalis pugnātibus vtatur: verum huic ratione inire facillimū fuerit. Gallinæ enim calida natura prædita sunt, argumento, q̃ deuoratum insigne virus cōficiunt, & aridissima quæq; semina consumāt: item nōnunquā arenas lapillosq; ingluuie sua deuoratos dissoluunt. Itaq; animantis admoti calore adiutus spiritus, ab ista parte impetum capessens exiliēsq; secum venenum exigit. Nec me fugit quid in Ægypto fieri soleat. Cū spicas Ægyptij metūt, ollam picis paratā habēt, & appēsā fasciā:

εἰδ' εὐφυὲς ἔχει πρὸς ὀπορο-
πὴν τὸ μέγας τὸ δεινὸν ἄνθρωπον, μάλιστα ἐπὶ παύτων θείων ἀνενδο-
ύσως ἢ ἀκρωτηριασμοῦ πεπιπτε-
ον, ὡς ἀπὸ δός, καὶ καὶ ἐστὶν καὶ ἡ
ὁμοίων, ὡς ἐπιτηδεύετε. διὰ τὸ
πρὸς τὸν ἄνθρωπον βοήθησιν αὐτῶν, ἃ ἔχουσιν
ἐπιθέματα ἔσθιν. ἐπιθεῖσθαι δὲ
τέσσαρ' κληματα τῆν ἢ σὺκιν, μετὰ
κοινίας σακχῆς πεφυραῖ ὡς ἡμεῖς, γά-
ρον, δριμύς ταιρίχου, πρὸς αὐτὸ
καὶ κρόμμυα, καὶ σκόρδα ποτὲ μὲν
ὡς ἐκλεχθεῖσθαι κατὰ πλάσ-
σιν αὐτῶν, ποτὲ δὲ καὶ ἐν ταῖς πρὸς σκόρ-
δα καὶ τοῖς δόγμασι καὶ οἱ τῶν ἐξ
γίδων γενομένων διαχρύντες καὶ πρὸς
μύτατοι πρὸς τοὺς ἄνθρωποις τῶν πε-
πληγμένων τῶν πρὸς τὸν ἄνθρωπον
παθήσιν αὐτοῖς ἐχρήσαντο πρὸς
χρήσιν δὲ ἔχει τὸν λόγον. φύσει
γὰρ οἱ ὄφεις εἰσὶ θερμαῖ, διὸ καὶ
ἐπίσημον τὸν ἴον καταπίοσθαι,
πρὸς χροῖ, καὶ τὰ ἐκείναια δια-
πίοσθαι τῶν πρὸς αὐτῶν ὀλοτε, καὶ
καὶ ἡμέμους καὶ λίθους διαλύου-
σιν ἐμφανιζόμενοι. τοιαύτων
πρὸς τὸν σῶμα θερμασίαν,
τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τῶν δεινῶν
μέγας ἔρμην λαμβάνον, συν-
εξάγει τὸν ἴον. ἐργαζομένη δὲ ἐπὶ τῷ
αἵματι τοιοῦτον τι χρυόμενον.
ὁπίσσω οἱ αἵματι πρὸς τὴν πρὸς
σάχμην, χύσαντες χροῖ κατεσκε-
υασμένῳ πίνον, καὶ σφηνω-
μα πρὸς τὴν ἄνθρωπον τῇ χύσει.
τὸ τε

tunc

20

25

- τὸ ἴδιον μάλιστα δεδίασι τὰ θη-
 εία, καὶ διὰ τὴν ὥραν, καὶ τὴν λαν-
 θάνην αὐτὰ κείμενα καὶ τῶν ὀ-
 πῶν τῶν ἐν ταῖς ἀνέρεσις ἐπισκο-
 πούμενα ὁμοῦ καὶ ὑπὸ τῆς δασύ-
 5 τητος τῶν χωρῶν. πολλὰ δὲ καὶ
 τὰ πεδία χαλεπώτερον, ἢ τοῖς ὄ-
 λων ζώων ἢ ἀγροπῶν φέρει. ἐπει-
 δὴ οὐκ ἔστιν ἡ πεδία ἢ ἄλλο
 10 π μέρος ταχέως οἱ παρατυχόν-
 τες τὸ σφόνκιον βάλλουσιν εἰς ἃ
 15 καὶ τὰς πῖπας, καὶ ἀεὶ τοῦτον ἢ τὴν
 κνήμην, μικρὸν ἐπαύω ἢ δὴ ἴμα-
 τος, καὶ ἀεὶ σφίγγουσι δύο παρὰ
 20 τὴν ἰσχυρῶς, καὶ ἐντέμνοντες ἢ τὸ
 πον διὰ τὸ ἀεὶ σφίγγουσι τὸ βρόχον,
 25 ὅπως καὶ πῖπας. ὅταν ὅτι αὐτὰς
 καὶ ἐχθρὸν δοκῇ, ἢ βρόχον ἐφαρῶσι
 καὶ καταπαλάσσει κρομμύοις, καὶ
 δι' ἄλλων τῶν ἀπορρημένων, καὶ ἵππων
 30 δι' ἡρώων ἔργου πῖπας καὶ ἄλλων
 λείων ὀρμητικῶν καταπαλάσσει
 35 μὲν, συνεδίασι βοῦν, αὐτὴ καὶ
 ποινδεῖα συνεχεύουσι. ὡς αὐτὴς
 ἀρμόζει καὶ κέδρος, τὰ ἢ συνεῖθια
 τῶν αἰῶν ἐν οἷν καὶ ἀπορρημένων.
 40 ἀρμόζει δὲ αὐτοῖς καὶ καταπαλάσσει
 δι' ὅρας θάλασσας, καὶ καλαμίνας ἐ-
 45 φορμῶν δι' ἔργου καὶ θαλάσσης ἢ ὁ
 ξάλας. εἰς ὅτι καὶ ἐμπλάσσει δι' ἑ-
 μὴ τὰ δυνάμεναι ἢ ἰὸν ἐπισκο-
 50 πῶν. καὶ διακρίνει καὶ διαφορεῖν.
 ὡς δι' ἄλλων ἢ νίπτου καὶ σιγὰ πε-
 55 ρος καὶ ἑλίου καὶ ἀπορρημένων
 ὡς τῶν

tunc enim maximè serpētium
 iniurias expauescunt, tum pro-
 pter spicilegij tēpus, tum quòd
 opacis simul abdita speluncis
 & cauernis, densq; aruorum
 cespites delitescunt. Molestissi-
 ma enim animalia & virus eru-
 ctantia, Ægyptus in cāpis fer-
 re cōsuevit. Vbi ergo aut in pe-
 dem, aut partē aliam, morsum
 intulerunt, qui adfunt, fasciam
 in ollam picis coniiciūt, & sem-
 mel aut iterum brachium aut
 crus paulum supra vulnus ob-
 ligant, et arctissimè duo è pre-
 sentibus distringūt, locumque
 secantes qua circūactus est la-
 queus, picem instillant. Cūmq;
 satis vulnus excepsisse videtur,
 laqueum resoluūt, & capis al-
 liisq; suprā memoratis illiniūt.
 Præterea pix liquida cum sale
 trito & seruētē illita p̄staneo
 est auxilio, si iugiter inouetur.
 Cōuenit & cedria, & simū ca-
 prarum ex vino decoctū. Lo-
 cum aceto calido, calamintha
 in lotio, maris aqua, aut acida
 muria decocta, foueri salutare
 est. Quinetiā nō defunt empla-
 stra vehemetissima, & calidissi-
 ma, q̄ venenū elicere, expugna-
 re, & discutere possunt. Cuius-
 modi sunt q̄ ex sale, aut nitro,
 sinapi, & cachrye cōponūtur:

X iij de

de quibus cōsequēter erit tractandū. Erasistratus autem nō iniusta reprehēsiōne eos inces-
sit, q̄ incognitas ad hunc vsum facultates cōscripserūt, vt elaphāi fel, crocodilivē sanguinē ouaq̄, testudinis, & confumilia. Nam cū iuuantia quēdā literis tradidisse vidētur, planē in hęc sola incidētibus imposuerunt. Quare talia deuītanda sunt, cū difficilē, nisi regia facultate, p̄uestigari possint: neq̄, quod nostra fides iis obstringatur, frequentī obseruatione, sufficiens experimentū præsiterint. Quę autē ad cōmunē omniū vsum pertinet, quaq̄, facile suppedi-
tari, & omnibus à serpēte percussis auxiliū ferre queūt, subiungēdi vidētur. Intubus itaq̄, & erica, & astragalus, cū aceto pota, cōtra omnes serpentium morfus auxiliātur. Itē bitumē, & virentes platani pilulę in vino diluto coctæ, & paliuri decoctum: radix aristolochiæ, & eryngij: decoctę etiā lauri bac-
cæ & deuorata, piper largius esitātū, ruta, anethū, & cyclamin⁹: coma porrorū priuatim ex pane, aut allii, aut cepæ, sal-
famētiq̄, quamacerrima: origani decoctum cum vino porū, fœniculi, pulegij, calaminthæ, porrorūq̄

ὡς ἄρ' ἐξ ἧς ῥητέον. οὐκ ἀλόγως δὲ ὁ ἐρασίστρατος ἐπιμεμνηται τοῖς ἀγνώστοις δυνάμειν πρὸς τὴν χρεῖαν ἀναγκραφόντων, ὡς χολίῳ ἐλέφαντος καὶ αἵμα χελιδνὸς καὶ ὁδὸν καὶ τὰ παραπλήσια. 5
δοκεῖσι μὲν γὰρ πῖνα πεποιοῦσθαι παράδωσιν ὠφελουμένων ἐξ ἡπα-
τὸς καὶ δὲ αὐτὰ μόνα τὰς ἐν-
τυγχάνοντα, ὅθεν τὸ μὲν πινά-
ται παραγιγνέον μὴ τε ἐραδίως εὐρεθῆναι δυνάμειν εἰ μὴ ὥς 10
ἐξουσίας βασιλικῆς· μὴ τε διὰ τῆς πλείστης τηρήσεως οἷαν εἰς τὸ πινεῖν εἶναι τὴν σφίγγαν παρε-
ρημύα. τὰ δὲ κοινωφελῆ, καὶ συ-
πτεῖσα, ὑποδεικνέον, τὰ καὶ εἰς πάντα ἐν πᾶσι τοῖς θηριοθήκταις 15
δυνάμειν τὴν χρεῖαν παρεχέ-
σθαι τοῖσι καὶ ἐρεῖν καὶ ἀσρά-
γαλος πινόμενα μετ' ὄξους, πᾶσι τοῖς θηριοθήκταις βοηθεῖ. ὡς σπύ-
γος καὶ ὁ σπαραγός καὶ πλαταίου
χλωρὰ σφαλεῖα καὶ δὲ ψήζοντα 20
ἐν κράματι καὶ παλινέρον ἀφέ-
ψα καὶ ῥίζα ἀειστολογίας καὶ ἡρύ-
κας καὶ σαφνίδες ἐφ' ὧν κατεδιδό-
μεναι καὶ πέσσει δαψιλές ἐστι βω-
ρόμενον καὶ πύργον καὶ ἄνησον καὶ
κυκλάμενον· πρὸς τὴν τὴν κόμην 25
ἰδία σὺν ἁπ' τῷ ἡ σκόρδα, ἢ
κρόμμυα, καὶ τὰ εἰς χροὸν δριμύτα-
τος· καὶ βελγίου ἀφέ-
ψα καὶ οἶνον πινόμενον. καὶ μαράθρου
καὶ γλήχωνος καὶ χαλαμίνθης, 30

9 καὶ πρὸς τὴν χυλὴν συνὲς μέλιτι κα-
 ταρροφύμενος, ταῦτα μὲν ἐκ τῶν
 φρυγανῶν, ἀπὸ ζώων δὲ λαμβά-
 νεται πᾶσι ὡφελίμως, ἐκ κεφαλῶν
 μὲν ἀλεκρυόνων ἐστὶ νόμοι, πᾶσι
 10 δὲ λαγῶν συνὲς οἶνω πνομένη καὶ
 καστορίῃ ἐγγίαι β'. ἢ αὐτὴ ῥόπον
 λέγει δὲ καὶ ὅτι χελώνης θαλασ-
 σίας οἱ ὄρχεις λαμβανόμενοι βοη-
 δοῦσιν, ἐστὶ δὲ καὶ ἡ γαλὴ ἡ σκελε-
 τευθεῖσα τῶν βεβοηθημένων, εὐρί-
 10 σκε δὲ πρὸς τὴν παλιν χρῆσθαι
 ταῦτα ἐν τοῖς ἐκκριθῆντων, σκελε-
 τεύει δὲ ξηρανόμενον, καὶ ἀπὸ αὐ-
 τῆς δὲ δρασμον συνὲς οἶνω πνομέ-
 νον, τοσαῦτα δὲ καὶ τὰ ἀπλῶς τῇ
 15 πρὸς σπέρματι, ἀρμόζει δὲ τοῖς
 15 σπυριοδύκτοις καὶ χυδαίροις διὰ
 κοιλίας, καὶ ἰδρωτοποιίας, καὶ ἔρων
 πολλῶν ἐκκρισις, σκευαστὰ δὲ ποτὶ
 20 μάλιστὰ πρὸς δέδοται χυμότερος ὁ
 πρηνέμενος βοηθεῖν, ὡς ὅτι καὶ
 σπυριον ἀνὰ ὀστέον, καὶ πεπέρως
 20 < β'. ταῦτα δὲ δέει μέλιτι ἀνα-
 λαμβάνειν, καὶ δίδοναι κνήμες μέ-
 γεθος, ἀγρυπνίας μὲν οἶνον, ὁμοίως
 πρὸς αἵματι ἀγρυπνίας, μελαν-
 θιμῶν, κνήμες αἰδιοπικῶν, χαλκάνης,
 25 ἀριστολοχίας, ταῦτα πᾶσι ταῖς λεαν-
 25 θέντα καὶ φρυγανῶντα χυλὴν ἐν ζώ-
 μιν, ἀναπλάσσειν δὲ ῥόχοι δρασ-
 μαῖοι δίδοναι δὲ ἐξ αὐτῆς μὲν οἶ-
 νον ἡ μικροσυλιάς, ταῦτα δὲ πρὸς τῇ
 κοινῇ βοηθικῶν, ταῦτα δὲ ἰδὲ πρὸς
 ἑκαστῶν τῶν ὀστέων ἐξ ἑξῆς εἰποιμὲν.

Πρὶ

porrorūq; succus cū melle de-
 sorptus. Hæc quidē à plātis cō-
 quirūtur. Ab animāibus verò
 quædā vtiliter peti solēt, galli-
 naceorū cerebella in cibo, le-
 porinū coagulū cū vino, itidē
 castorij sextās: testes marinq; te-
 studinis sumpti multū pdesse
 tradūtur: mustela sale iuetera-
 ta iter auxiliaria medicamēta
 est. Cōmendat in primis exen-
 terata, q̄ sale siccescēs inuete-
 rat, ex qua binas drachmas
 cū vino bibisse satis est. Sed de
 simplicibus quæ dari solēt ha-
 ctenus. Percussis à serpēte pro-
 dest alui deiectio, diffuens sud-
 dor, vrina copiose reddita. Sūt
 & cōpositæ quædā potiones,
 q̄ mira remedia polliceri tra-
 dūtur, vt & opij & myrrhæ sin-
 guli oboli, piperis sicilicum: ea
 melle excipiūtur, & istar Egy-
 ptia fabæ dātur cū vino. Itidē
 fyluestris rutę feminis, gith, cu-
 mini Ethiopici, aristolochia,
 galbani, singulorū pares portio-
 nes tritæ, et cū erucę succo sub
 actæ, digerunt in pastillos, qui
 drachmæ pōd' æquēt: danť ex
 iis terni cyathi cū vino. Hęc ha-
 bui de coib' auxiliis q̄ dicerē.
 De peculiarib' remediis con-
 tra bestias quæ venena vibrāt,
 consequenter est dicendum.

X iij Cura.

DIOSCORIDIS

Curatio ab apibus & vespis morforum.

Cap. II.

INTER ferientium venenatorum notas nihil de vespis & apibus articulatim digessimus, quod conspicuae omnibus forent, & nihil excellens aut notatu dignum in his obseruaretur: inter remedia tamen, earum meminisse non fuit alienum. Igitur aduersus vtrarumque ictus prodest illita malua, & hordeacea farina cum aceto, ficulneum lac in vulnus instillatum, à muria, aut maris aqua forus.

Curatio à phalangis morforum.

Cap. III.

Phalangiorum ictibus ficulneum cinerem, adiecto sale trito & vino, imponere oportet, aut radicem syluestris punicæ quam tenuissimè tritam, aut aristolochiam cum hordei farina & aceto subactam. Vlcera aqua maris proluenda, aut apiastri decocto, foliaque eiusdem illinenda. Lauacris perpetim vtendum, & propinandum abrotoni semen, anisum, aristolochiam, cicer syluestre, cuminum Æthiopicum, cedrides tritas, platani corticem, &

Πρὶ Ορεσπερίας τῶν ὑποσφικῶν καὶ μελισσῶν δεινγυμῶν. Κεφ. β'.

Εν τῇ σημειώσει περὶ σφικῶν καὶ μελισσῶν οὐδὲν διηγεῖται, εὐδελὰ γὰρ πάντων ὧν καὶ παρασημιον ἔχει ἐξαίρετον οὐδ' ἐποῦν φυλασσόμενον· ἐν δὲ τῇ δεινγυμῶν, καὶ τέτων οὐκ ἄτοπον μνημονεύσαι. περὶ οὗ τὰς πολλὰς τῶν σφικῶν καὶ μελισσῶν, ἀρμόζει μαλάχῃ καταπλασσομένη, καὶ κρίθινον ἀλευρεν συνθεῖν, καὶ συκῆς ὅπως ἐν σαζόμῳ τοῖς δήγμασι, καὶ πυρεῖα δι' ἄλλης ἢ θαλάσσης.

Πρὶ τῆς ὑποφαλαγγίων δεινγυμῶν. Κεφ. γ'.

Τοῖς δὲ ὑποφαλαγγίων δεινγυμῶν, ταῦτα ἐπιπείναι δεῖ, τέφραν συκίνην συν ἁλὶ λεῖοις μετ' οἷου πεφυραμένην, ἢ ῥίζαν ἀγρίας ῥόας λειοτετυμένην, ἢ αἰσολογίαν συν κρίθινῳ ἀλευρῶ καὶ ὅῃ δὲ δευμένῃ. καταπλεῖν δὲ θαλάσση τὰ ἔλκη, ἢ μολισσοφύλλῃ ἀφελήματι, ταῦτες δὲ τὰ φύλλα ἐπιπλάσσειν λουτρῶν δὲ λίαν συνεχέστερον, καὶ περὶ πότισμοις χρῆσθαι διὰ τέτων τῶν φαρμάκων ἀεὶ τόνος τὸ σπέρμα, ἀνίσον, αἰσολογία. ἐρέβινθος ἄγριος, κύμινον αἰθιοπικόν, καδρίδες λεῖα, πλατανίου φλοιός, &

καὶ τὸ σπέρμα τῆς τριφύλλου πρί-
 ας τέτρων δὲ ἑκάστου διδόναι καὶ
 ἰδίαν < β' μεί' οἴνα* κοπύλης α.
 δίδεται δὲ καὶ μνείκης ὁ καρπὸς
 ὡσυνώτως καὶ χαμαιπύτος, καὶ τῶν
 5 χαλωλῶν τῆς κυπαρίσσου σφαιρί-
 ῳ τὸ ἀφ' ἡμῶν κινάμυρον μετ'
 οἴνου. φασὶ δὲ πινεὶ καὶ καρκίνου
 ποτάμιον χαλιδέντα μετὰ γά-
 λακτος, καὶ παρὰ λαβόντα σελί-
 νος σπέρμα* τῶν ὀχληρῶν ἀπαλ-
 10 λίσσεν.

Περὶ τῶν ὑπὸ σκολοπέν-
 δρας δεδηγυμένων.

Κεφ. δ'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ σκολοπένδρας
 δεδηγυμένοις, κατὰ μὲν πέντε πλη-
 15 γῶν ἐπιτίθειται δεξιὰ λενοτεῖόμε-
 νον μετ' ὅξους ἄλλας, ἢ πύργμον
 * ἄρχειον. καταντλεῖν δὲ δεξιὰ
 μὴ τὸν τόπον, πότμημα δὲ παρὰ σφέ-
 ρην ἀεισλοχίαν μετ' οἴνου, ἢ ἕρ-
 πυλλον ἢ καλαμίνθην, ἢ ἄρχειον
 20 πύργμον.

Περὶ τῶν ὑπὸ σκορπίου
 δεδηγυμένων.

Κεφ. ε'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ σκορπίου πληγεῖ-
 σι παρὰ χεῖρα μὲν ἀκριβοῶς βοή-
 25 θῆσιν, ὅπως εἰς τὰ τραύμα-
 τα ἐσπαχθεῖς. αὐτὸς τε ὁ πλη-
 ξίας σκορπίος λενοτεῖσθαι καὶ ἐ-
 πιτεθεῖς τῷ πληγθέντι τόπῳ,
 τῆς ἰδίας πληγῆς γίνεται βοή-
 θος κατὰ πᾶσα ἀντιπάθειαν ὡς
 εἰρηκ.

& trifolia herbæ semen : pri-
 uatim autem, singulorum ex
 iis binas drachmas dare cum
 vini hemina conuenit. Item
 myrica fructus, & chamæpi-
 tyos, & viridium cupressi pi-
 lularum decoctum, admisto
 vino. Sunt qui fluuiatilis cæcri
 expressi succum, cum lacte,
 assumpto apij femine, cō-
 festum molestiis libe-
 rare prodant.

A scolopendra morfi.

Cap. IIII.

Si schopendra morsum in-
 fixit, sal quàm leuissimè tritus
 ex aceto vulneri inspargèdus,
 aut ruta syluestris superponen-
 da. Locus acida muria fouen-
 dus, & danda in potu aristo-
 lochia cum vino, aut serpil-
 lum, aut calamintha, aut ruta
 syluestris.

A scorpione percussis,

Cap. V.

Percussis à scorpione, præ-
 senti est auxilio ficulneū lac in
 vulnus instillatū. Scorpis ipse
 qui ictū vibrauit, tritus & per-
 cussio loco impositus, suæ pla-
 gæ remedium est, ob cæcam
 quandam naturarum (vt con-
 stat) discordiā, quæ antipathia
 appellatur.

DIOSCORIDIS

appellatur. Præterea tritus & impositus cum sale, lini semine, & althæa, scorpius conuenit. Sulphur ignem non expertū, resina terebinthina exceptū, & emplastri modo adiectum auxiliatur. Itidem galbanum ad splenij formam ductum, & calamintha, quæ trita illinatur, & farina hordei in vino parata, in decocto rutæ. Semen trifoliæ herbæ tritum, & vulneri iniectum opitulatur. Hæc ad affectum locum pertinent. Post hæc quàm efficacissimis potionibus vtendum, cuiusmodi sunt aristolochiæ, præsertim corticis binæ drachmæ cum vino, tusa gentiana, & pulegium decoctum, & bacca lauri pauco numero trita, & calamintha cum posca, in qua magnopere discoqui debet: cupressus cum vino & ruta, nec secus ficulneum lac, laserpitium, si adsit: sin desideretur, peucedani succo vtendum. Efficax est potus trifolij, & ocymij semen. Horum autem omnium vicem pensat iugis lauacri vus, euocatus sudor, & dilutæ vini potiones.

A pasti-

ἔοικε· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπομόζει
λεῖος ἐπιπυρέμμος ὁ σκορπίος σὺν
ἀλάτι καὶ λινοσπέρμῳ καὶ τῇ
ἀλθαίᾳ βεταίῃ. βουθεῖ δὲ καὶ
θεῖον ἄπυρον ἀναλκυσθὲν ἐν τῇ
τερμινθῇ καὶ ὡς ἐμπλαστρον ἐ- 5
πὶ ῥέφειν. ὁμοίως δὲ καὶ χαλκά-
νῃ πλάττωθεῖσα, σπληνίου τύ-
πον, καὶ καλαμίνθῃ κείᾳ κα-
ταπλασσομένη, καὶ αἰνύσας ἐν
οἴῳ σκευαθεῖσα, ἐν ἀφελήμα-
τι πηλαίου. βουθεῖ δὲ τὸ σπέρ- 10
μα τῆς τριφυλλοῦ πώας λεονό-
μῃον καὶ ἐπιρριπίου μῃον. το-
πικὰ μὲν οὕτω ταῦτα. μετὰ δὲ
τούτων καὶ ποτὴ μάστιγος ὡς
ἀνυσμωτάτοις, ἔστι δὲ αἰετο-
λόχας διδραχμῶν μάλιστα τῶ 15
φλοιοῦ σὺν οἴῳ, ἡστυανὴ κα-
κομένη, καὶ γλήχων ὀπχαθι-
μένη, καὶ διαφνίδες ἀειδημὴ βρα-
χεῖ λειοτελεύου μῆλαι, καὶ καλα-
μίνθῃ μετὰ ὀξυκράτου· θεῖ δὲ
αὐτῷ ὀπιπλὺ ἐψῆσαι ἐν τῷ ὀ- 20
ξυκράτῳ· καὶ κυπέλαιος μετ'
οἴνου ἢ πηλαίου, ὡσαύτως καὶ
συκῆς ὀπός, καὶ σίλφιον εἰ παρεῖν·
μὴ παρόντος δὲ, τῷ στυκεδαίου
χρηστέον ὅπῳ. ποιεῖ δὲ καὶ ὁ πῦρ
τριφυλλοῦ καρπὸς πινόμμος, τὸ 25
καὶ τοῦ ὠκύμου πύρεμα. τούτοις
* δὲ πᾶσιν ἀντιταρατάσεται
λουτρῶν συνεχρῶς χρῆσις μετὰ
πολλῆς ἰδρώσεως, καὶ οἰκτεσίᾳ
μετὰ κράματος.

Περὶ τῶν

Περὶ τῶν ὑπὸ τρυγόνος θαλασ-
σίας δεινυμένων.

Κεφ. 5'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ τρυγόνος θαλασ-
σίας πληγέσιν, ἀμύζει πάντα τῶν
αὐτῶν τρέπον ὅσον μικρὸν ὕστερον
ἐπὶ τῶν ἰχθυόωντων ἐρεῖν.
* ἀμύζει δὲ πρὸς τὰς πληγὰς
αὐτῶν ποτισμὸς ἀλμύδιου, ἢ ἐ-
λαισφόκου, ἢ δείου συν ὀξεί
τεταμιμένου. καὶ αὐτὴ δὲ ἀνα-
πύχθεισα καὶ ἐπιτεθείσα τοῖς
τραύμασι, τῆς ἰδίας ἰαμα πη-
γῆς.

Περὶ τῶν ὑπὸ μυα-
λῆς δεινυμένων.

Κεφ. 6'.

15 Τοῖς δὲ ὑπὸ μυαλῆς δεινυέ-
σι, βροθεῖ χαλβάνη σπληνίον ἐπι-
τεθέν κτ' ὅς δὲ δόγματος ὡς φάρ-
μακον μετ' ὀξὺς λήστεται μένον,
καὶ κρίθινον ἀλευρεν μετ' ὀξυμέ-
λιτος ἐπιπλαθέν. καὶ ἡ αὐτὴ δὲ ἡ
20 δακτύλα μυαλῆ, ἀναπύσσεται
καὶ ἐπιτεμένη, τῆς ἰδίας πηλῆς
ἀνφάρμακον ὅστι καὶ γλυκείας
ῥοὰς ἐφ' αὐτὰ καταπλαθέντα κοκ-
κίαν καὶ πρὸς αὐτὰ καταπλα-
θέντα καὶ σκόρδα συντετριμ-
25 μένα, καὶ ἡ διὰ τῆς δέσμης κα-
ταπύλλαις τοπικῇ μὲν ταῦτα πο-
τιζόμενον δὲ ἀρήγει ἀβρότονον κα-
ὲ ἰνδέν. εἴτα δι' οἶνου προσπε-
ρεόμενον, ἕρπυλλος δὲ καὶ χαλ-
βάνη καὶ εὐζώμον διεθέντα οἶνον,
καὶ κυ-

A pastinaca ma-
rina morfi.

Cap. VI.

Ei qui marina pastinaca ici-
tur, omnia quæ de viperarum
morsu paulò post referem⁹, si-
mili modo conueniunt. Pec-
uliariter aut ictus à marino scor-
pione, & dracone inferuntur,
qui molestos cruciatus ciēt: in-
terdum autē, sed rarò, nomas
excitant. Quibus absinthij, sal-
uiæ, aut sulfuris ex aceto triti
potio subuenit. Pastinaca di-
uulsa & vulneri imposita, sui
ictus medela est.

A mure araneo morfi.

Cap. VII.

Si mus araneus momorderit,
auxiliatur ex galbano spleniū,
per se vulneri exterius imposi-
tum, vt medicamēti modo ace-
to tritum, & hordeacea farina
cum aceto mulso illita. Quin-
etiā mus ipse qui morsum intu-
lit, si dissectus apponatur, ictus
sui veneficia luit: resistūt quo-
que acini dulcis punici deco-
cti, & illiti. Item porri, & allia
contrita, necnon aquæ calidæ
fotus: sed hæc ad locum perti-
nent. Prodest potum abrotoni
decoctum, maximè si in vino
detur. Præterea serpillū, & gal-
banum, & eruca vino madefa-
cta, recētes

DIOSCORIDIS

ctā recentes cupressi pilulæ cū
aceto, & cyclaminus ex aceto
mulso, & pyrethrū cū vino, &
& chamaeleonis herbæ radix.
Nec desunt qui literarū monu-
mentis tradiderunt, tritū murē
araneum contra suos ictus cō-
modē bibi. Quā historiā apud
alios inuētam, dignam dunta-
xat censuimus, quæ annotaretur.
Alij asseuerant demorsum
non aliās exulcerari, nisi præ-
gnans mus araneus fuerit: tum
sanē auxiliari ferunt.

Percussi à vipera.

Cap. VIII.

Si vep̄ra morsum impres-
sit, fimum caprinū cum vino,
studiose impositū opitulatur.
Item laurus, & abrotonum, &
galbanum splenij loco superie-
ctum, & organū viride indi-
tū. Pulli gallinarū discerpti, &
confestim admoti: erui farina
vino subacta: radicis cortex vs-
que eo tufus, vt in puluerem so-
lutus abeat, & scilla tosta: detri-
tū chamamelū hordeaceæ fa-
rinæ cataplasma in aceto mul-
so præparatum: sed locus antē
eo calido foueatur. Hæc loco
imponuntur. Contra viperi-
nos ictus rubus cum vino pro-
dest. Aliqui anchusam tenui fo-
lio constantem auxiliari pro-
dunt.

ἢ κυπαρίσσου τὰ ἀπαλὰ σπαι-
εῖα μελ' ὄξους, ἢ κυκλάμινον μελ'
ὄξυμέλιτος, ἢ πυρεθρον σινὶ οἶ-
νω, ἢ χαμαίλεοντος τῆς βοτάνης
ἢ ῥίζα. πρὸς δὲ ἀναρχάφοισιν ὁ-
πι καὶ αὐτὴ ληοτεῖν δεῖται ἡ κυ- 5
ραλὴ, πρὸς τὸ ἰδιον πλῆγμα πο-
τίζειται. τίνω δὲ ἰστέον τῶν τίνω
ἐν ἄλλοις κειμένων ἐνέοντες, πα-
ρασημειώσεως μόνον ἡξιώσαι μὴ.
ἐνιοὶ δὲ θάσι μὴ ἄλλως ἐλκεῖν-
σαι τὸν δηχθέντα, εἰ μὴ ἐκτός 10
ἢ μυρρὴν πυγμαίει· τί τε οὐδὲν
φασὶ βοηθεῖν.

Πρὶ τ' ὑπὸ ἐχίδνης δεδηγ-
μένων. Κεφ. ἡ.

Τοῖς δ' ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεῖσι
βοηθεῖσι τ' αἰγῶν αἱ σπύραθοι μελ' 15
οἶνου ἀνατεθεῖσαι σπουδαίως. καὶ
δάφνη ὡπυλῶς, ἢ ἀβρότονον, ἢ
χαλβάνην αὐτὴν σπληνίῳ ἐπιβεβη-
μένα, ἢ οἰζάνης χλωρὰ ἀνέθεῖ-
σαι. ἢ τῶν ὀρνίθων οἱ νεοσσοὶ ἀνα-
πυλθέντες, ἢ παραχρῆμα πρὸς 20
σπινθῆρας ὀρεῖσιν ὅν τ' ἀλγερον μελ'
οἶνε πεφυλαμένον, ἢ ῥαφανὸς φλοι-
ος ἰσχυρῶς κοπεῖς, ὡς τε λειότατος
ἡστέον, καὶ σκίλλα ὀππὴ, ἢ χα-
μαίμηνον λελειωμένα, καὶ ὁμη-
λύσις δι' ὄξυμέλιτος ἐσκευασμέ- 25
νη· παραπλήτω λημέοντος θυμαρί-
ου. ὡφελὲς δὲ πᾶς ἐχιδνήτοισι
ἢ βιάτος μετ' οἶνου. ἐνιοὶ δὲ ἄγ-
χουσαι τίνω λεπτόφυλλον βοηθεῖν
ἀφν.

ἀφαιρῶνται. πίνεται δὲ καὶ λαγῶν
 5 πτύας ὅσον τριῶλον καὶ περ-
 σου χύλισμα ὅσον κοτύλιον ἐν ἀ-
 κράτῳ, καὶ μελιτοφύλλου πῶν φύλ-
 λων ὁ χυλός, καὶ πύρανον ἄρειον.
 10 ταῦτα δὲ ἐν οἶνῳ δεῖ περὶ ζεῖν. καὶ
 αὐτὴ ἡ οἶνοποσία συνελθὼς παρ-
 λαμβανομένη, σκόρρο δὲ τε ἐπιό-
 μῃνα καὶ κρόμμυα, καὶ περὰ τα-
 ἀπαλὰ καὶ τάειρος δεινύτα-
 15 τος καὶ πολυτελέστατος. καὶ τὰ μὲν
 ἀπλὰ ταῦτα καὶ αὐτὸ δὲ τὸ φάρ-
 μακον ἐνδοκιμῶν ἐπὶ τῶν * ὀ-
 φιοδύκτων, ὅσῳ ὅτι σμύρνης, κα-
 σοείου, πεπέρως, ἀνδράχνης αἰ-
 θύσους καὶ σπέρματος ὀξυβάθου τὸ
 ἥμισυ· ταῦτα πᾶσι ταῖς λέαναις ἐν
 20 γλυκεῖ κρητῇ, ἢ ἐτέρῳ πλὴν τῶν
 σπουδαίων. Εξαοίστρατος δὲ ἐν
 τῷ περὶ δυνάμεων ἀνεγράφατο
 καὶ εἰς τὴν ἀσθενοῦσαν βοηθεῖν δυνά-
 25 μῃνα τοῖς ἐχθροῖς.

Περὶ τῶν ἐκ ἀμφισβᾶ-
 20 νης δεδνημένων.

Κεφ. θ'.

Περὶ ἀμφισβᾶνης τοπικῶς
 ἐπιμνησθῆναι ὅτι πως ταῖς περὶ
 25 ταῖς ἐχθρὰς ἀναγεγραμμέναις
 βοηθείαις, πέφυκε βοηθεῖν ὁ
 25 ἐξ αὐτῆς πληθεῖς.

Περὶ τῶν ἐκ δρυῖ-
 20 νου δεδνημένων.

Κεφ. ι'.

Τοῖς δὲ ἐκ δρυῖνος πληθεῖσιν,
 25 ἀρμύρῃ ἀειτολόχῃ συν οἶνῳ πι-
 νομένη,

dunt. Leporini coaguli in vino
 terni oboli bibuntur, & por-
 racei succi hemina in mero,
 & foliorum apiaftri succus, &
 sylvestris ruta: hæc in vino po-
 tari debent. Vinum frequenter
 bibendum, alia mandenda, &
 cepæ, & porri recentes, falsa-
 menta acerrima, & opipara.
 Simplicia hæc sunt. Percussis à
 vipera præclare auxiliatur me-
 dicamentum, quod myrrhæ,
 piperis, castorij, floris portu-
 lacæ seminisque, dimidio a-
 cetabulo constat: hæc omnia
 in Cretico passio teruntur, aut
 in alio probato. Erasistratus in
 eo libro qui περὶ δυνάμεων, id
 est de viribus, inscribitur, ple-
 raque alia tradidit, quæ ictis
 ab vipera auxilium ferre pos-
 sunt.

Ab amphibæna icti.

Cap. IX.

De amphibæna mentio-
 nem hoc loco fecimus, quo-
 niam ferè remedijs ad vipe-
 ras scriptis, percussi ab ea ad-
 iuuari soleant.

Percussi à dryino.

Cap. X.

A dryino ictis conuenit a-
 ristolochia cum vino pota, tri-
 folium

DIOSCORIDIS

folium herba, radix hastulæ re-
giæ similiter assumpta, & fru-
ctus ex omni quercus genere,
& tuse ilicis radices, & illitæ
parti ictæ auxiliantur.

Ab hæmorrhoo dipsa-
déque percussu.

Cap. XI.

Hæmorrhoi dipsadifq; mor-
sus velut immedicabiles à ple-
risque maiorum deplorati re-
linquebântur: quare si peculia-
ribus contra dipsadem reme-
diis egeamus, communia ex-
periri operapretium erit. Pro-
tinus autem scarificatione vti,
vstionem facere, & si locus
patiatur, extremorum ampu-
tatione opus erit: consequen-
ter quamacerrima cataplasma
ta admouere, de quibus sæpe-
numero diximus. Nec me fu-
git, acres cibos, maximè à sal-
famentis, vtilis esse. Meracæ
potiones & lauacra profunt,
quæ subinde interiecto breui
spatio assumēda sunt, priusquā
morbi genus emerferit, quo
semel erumpente, opem ferre
nō potest vlla medici opera. In
ictu hæmorrhoi eadē profunt.
Insuper quæ in cōmune opitu-
lantur, ne scarificationes, vstio-
nes, acres cibi, meraci potus,
& quæ

νομένη, & ἡ τεύκλος πᾶσι, ῥίζα δὲ
ἀσπιδέλης πλεονεκτικῶς λαμβαν-
ομένη, & δρυὸς πάσις ὁ καρπὸς
πνέουρος & τῆς ὀρνέου αἰ. ῥίζα
κοπιδόμειρα καὶ κατὰ πλάσσε-
ται, τοπικῶς παρηγορεῖσθαι.

Περὶ τῶν αἰμόρρων καὶ δι-
ψάδου διηγημένων.

Κεφ. ιδ.

Αἰμόρρου δὲ καὶ διψάδου τοῖς
πλείστοις τῶν περὶ ἰατρικῶν ἀπὸ
ρεῦσιν, ὡς ἀκούσθηται αἰ. ῥίζα. 10
διὸ καὶ τῶν κατ' ἰδίότητα. πρὸς τὸ
σηεῖον τὴν διψάδα ὠφελοῦντων
ἀπὸ τοῦ, δὲ μὲν ἐν ἀποπνεύσει τῶν
κοινῶν βοηθημάτων, πλεονεκτικῶς
δὲ τῶν κατὰ τοὺς μετέωρους λαμβαν-
ομένων, τὴν τε καὶ ὡς πρὸς τὴν καὶ εἰς ὃν
τόπος ἐν γαστρὶ τὸν ἀκρωτηριασ- 15
μὸν ἐφεξῆς δὲ τὰς τῶν δριμύτων κα-
ταπλάσματων ἐπιθέσεις, ὡς ὅταν
εἰρήκαμεν πολλὰ αἰς. χρῆσιμὴν
οἶδα καὶ δριμυφάγας μάλιστα τὰς
ἀπὸ τῶν ταχυερῶν. ἀκρατοπο- 20
σία τε καὶ λουτὴν ὠφελεῖ, ταῦτα
συτεχνῶς ἐκ μικρῶν διασημάτων,
πλεονεκτικῶς κατὰ τὴν πλῆθος, ὡς ἐν κα-
τασκή. ἢ τὸ τῶν νοσημάτων εἶδος,
ἐκείνων δὲ ὅσα ἐξ ἐπιφανέντων, ὡς
ὅπου παρὰ τῶν ἰατρῶν ἐπικε- 25
εῖας ὀφθαλμοῦ γίνεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν αἰμόρ-
ρων τὰ ἀνωτά. καὶ πρὸς τῶν τῶν
τῶν κοινῶν τῶν βοηθημάτων τοῖς τῶν
κατασπασμοῖς καὶ τὰς καὶ ὡς
δριμυφάγας καὶ ἀκρατοποσίαν.
καὶ ὅσα

ἢ ἔστι ὠρίζαντον ἐπὶ διψάδου.
ἐπὶ δὲ καὶ ἀμπέλου φύλλα ἐφθὰ
συνὸν μέλιτι λελεωμένα.

Περὶ τῶν ὑπὸ ὕδρου δι-
χθέντων. Κεφ. ιβ'.

Τοῖς ὑπὸ ὕδρου διχθεῖσιν ἀρ-
μόζει οὐρίανος λεία φουραθεῖσα
ὑδατι, κονία τε ἐνεθεῖται ἐλαίῳ
ἢ ἀριστολοχίας ὁ φλοιὸς, ἢ ῥίζα
δρυὸς λεοστείνουθεῖσα καὶ κρίθινον
ἀχρεον συνὸν ὑδατι μετὰ μέλι-
τος συντετικὸς. πετίετα δὲ καὶ
ἀριστολοχίας διδραχμον δι κρέ-
ματι ὀξυκράτου κινάδων ἕξ. ἢ
πρασίου χυλὸς, ἢ ἀφέψημα ὀπο-
τέρων συνὸν οἶνω. πρὸς σπᾶτον τε κη-
εῖον πρὸς σφερόλινον μετὰ ὄξους.

Περὶ τῶν ὑπὸ καρχι-
δίου διχθέντων. Κεφ. ιγ'.

Τοῖς ὑπὸ καρχιδίου διχθεῖ-
σι, θριδακίνης ὁ καρπὸς μετὰ λι-
νοσπέρμου κατὰ πλάτος ὡς ἑσθ
ἔστι καὶ σύμβροτα, καὶ ἄγειον πύ-
ρανον, καὶ ἕρπυλλος συνὸν ἀσπο-
δέλου * < β'. καὶ συνὸν οἶνου κινά-
δου γ' ἢ ἀριστολοχίας ῥίζα. ὡς συν-
τως καὶ καρδάμωνον, καὶ ἡλιπα-
νὴ πρὸς πλυσίους.

Περὶ τῶν ὑπὸ καράτου δι-
χθέντων. Κεφ. ιδ'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ καράτου διχθεῖσι
καὶ ἀπιδόου, συντόμως ὁ ἀκρωπ-
ριασμός ἐπὶ μύδι διόσφορ ἀνυσθ-
δέτως ἀποκόπῃεν δέ, ὅσον τὸ
διχθόν

& quæ nunc in dipsade defini-
uimus. Quinetiam decocta vi-
tis folia, & cum melle trita.

Mors à natrice.

Cap. XII.

Si morsum natrix adigit, pro-
dest origanum tritum & aqua
subactum, lixiuia cū oleo indi-
ta, aut aristolochiæ cortex, aut
querna radix minutim contri-
ta, & hordei farina cum aqua
& melle colliquata. Bibuntur
etiā binæ aristolochiæ drach-
mæ in potione poscæ cyathis
duobus, deinceps marrubij suc-
cus, vel decoctum alterius cū
vino. Fauus recens datur cum
aceto.

A cenchridio percussus.

Cap. XIII.

Morsus à cenchridio auxi-
liatur lactuca fructus cum li-
ni semine illitus, & satireia
trita, & sylvestris ruta, & ser-
pillum cum duabus hastulæ re-
giæ drachmis, & tribus vini
cyathis aut aristolochiæ radix,
Item cardamomum & gen-
tiana.

A cerasse percussus.

Cap. XIII.

Si cerasse percusserit, cita
partis amputatio suffragatur:
quare sine mora ictâ partē am-
putare, aut scalpro cōfestim cir-
cūcidere

DIOSCORIDIS

cuncidere, & iis similia profe-
qui oportet. Vrentia insuper
reliquiis admouenda : siqui-
dem virus hoc veneno basili-
sci simile est.

Morfi ab aspide.

Cap. XV

Iis qui ab aspide feriuntur,
quæ de ceraste scripta sunt au-
xilia dari debent. Nam vene-
num hoc, quemadmodum ba-
sifilsci, aut sanguinis bubulus,
celerrimè in arteriis sangui-
nem cogit.

A basilisco morfi.

Cap. XVI

Ad basilisci morsum, vt Era-
sistratus author est, auxiliatur
castorij drachma in vino po-
ta : item papaueris succus.

Ictuum remedia ita
se habent.

LIBRI OCTA-
VI FI-
NIS.

διχθὲν μέγας, ἢ ἀεισυρρίζων τὰ
μέρη παραχρῆμα καὶ τὰ τοῦτοις
παραπλήσια. εἴτα δὲ τὰ ὑπολὺ-
πύμνα τοῖς χυμωθεῖσις ἐπακτέ-
ον· καὶ γὰρ καὶ τοῦτοις ὁ ἰὸς οἶος ὁ τῷ
βασιλίσκου.

Περί τῶν ὑπὸ ἀσπίδος

διχθέντων. κεφ. ιε.

Τοῖς δ' ὑπὸ ἀσπίδος διχθεῖσιν,
ὅσα καὶ τοῖς ὑπὸ κεράσου ὡς περ-
γύχαπται προσσηκίον βουδήμα-
τα. ὃν σφόδρον γὰρ βόδς αἷμα ὀξύ-
τατα πύγμει τὸ ἐν τῇ ἀφ' ημεῶν
αἷμα καὶ πύγνυται περὶ τοῦτον ὁ
ἰὸς, ὡς περὶ καὶ ὁ τῷ βασιλίσκου.

Περί τῶν ὑπὸ βασιλίσκου

διχθέντων. κεφ. ις.

Τοῖς δ' ὑπὸ βασιλίσκου διχθεῖ-
σιν, ὡς Ερασίστρατος φησὶ βοηθεῖ
χυμοῦ < α. πνομήν σὺν οἶ-
νῳ· ὁ σκύτως δὲ καὶ ὁ τῷ μήκανος
ὁ πῶς τοιοῦτος μὲν καὶ ὁ θμεα-
κὸς σφόδρος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙ-
ΒΛΙΟΥ ΟΓ-
ΔΟΥ.

20